

El mirador

Crisi de l'aigua i funcionament en xarxa

El sistema lineal i tradicional en la gestió de l'aigua ens ha portat a dues crisis: talls de subministrament i l'engoliment parcial pel mar del Delta

Infortunis? Sí, però també unes infraestructures pensades en gestió vertical i lineal

ENRIC VERDÚ
Conseller d'Ematsa
per En Comú Podem

Segons el sociòleg i ministre M. Castells, els reptes de «l'Era de la Informació» és el treball i la comunicació en xarxa, tot incorporant les noves tecnologies (TIC) en els processos productius.

De fet, el sistema lineal i tradicional en la gestió de l'aigua ens ha portat en poc menys de vint dies a dues grans crisis: talls de subministrament al Camp de Tarragona i l'engoliment parcial pel mar del delta de l'Ebre. Infortunis? Sí, però també per unes infraestructures costoses i pensades en gestió vertical i lineal. Preses que no faciliten la incorporació de sediments i un enorme tub lineal que si falla, ens falla el sistema.

Adaptar-nos als nous temps per una companyia de l'aigua com és Ematsa voldrà dir conviure amb el Consorci d'Aigües de Tarragona, que si bé ens ha generat molts beneficis, també ha creat un excés de dependència. Afortunadament el CAT va actuar amb força celeritat, tot recuperant ràpidament els subministraments.

Davant d'aquesta crisi, Ematsa ha tingut una capacitat de resiliència més enllà de les 48 hores. Això ha estat així gràcies als esforços dels recursos humans i reaprofitant un sistema hídric propi, en xarxa i monitorat amb les TIC. Aprofitant dipòsits com els de l'Oliva, Bonavista, la Mora, mines com la de l'Arquebisbe-Renau, pous, tubs d'interconnexió..., que junt amb l'oportuna sensibilització i estalvi de la ciutadania ens han fet més forts. Amb un funcionament lineal i sense la implicació de tot plegat no hauriem arribat a les 10 hores amb subministrament a les llars.

És obvi que els canvis complets cap a una Era de la Informació encara tardaran a arribar al conjunt de les organitzacions. Però fora bo que amb el suport de l'ACA i el mateix Consorci (que en definitiva som dels ajuntaments que hi som) contribuïm a reforçar un model en xarxa. Per això fora recomanable repensar l'actual sistema tarifari quasi fix (amb una major variació segons el consum)

que ponderi a la baixa el cost de reserva, almenys per a aquells ajuntaments que històricament han facilitat la seva amortització. En cas contrari, seguirem desincentivant l'estalvi de l'aigua i l'aprofitament de recursos. Aquest pecat original de pagar més per una reserva d'aigua ens ha costat a alguns ajuntaments alguns milions d'euros, però així hem pogut amortitzar les infraestructures que -insistim- ens han tret l'aigua salada de les llars.

Aquesta rebaixa de despesa econòmica ha de servir per mantenir les infraestructures, però també millorar la connexió i reaprofitament dels recursos propis. Aquest és una gran oportunitat de gestió eficient de l'aigua.

Pensant i actuant en xarxa col·laborativa, podrem afavorir la reversibilitat mediambiental del castigat delta de l'Ebre i reconèixer la gran aportació que ens fan les seves terres.